

SIMONIS PISTORII
OPPOLIENSIS SILESII,

Epigrammatum
Oeternio decimusquartus,

*Omnium virtutum experimento nota-
bili Viro D. IACOBO REINIOVICIO,
Pastori Ecclesiae Kifelinensis
dignissimo, amico inte-
gerrimo,*

dicatus.

Ad Lectorem.

*A sacro, Lector, si non sunt dissona Verbo,
Hec quoque non durâ Carmina fronte lege.*

*Pietate, doctrinâ & eloquentiâ claro Viro,
Dn. IACOBO REINIOVICIO, fratri
in Domino carissimo.*

OCTERNIONEM novum, numero decimum
quartum, imprimendum curavi, IACOBE
præstantissime, eumq; , ut pote Theologicum
tibi Theologo dedicandum putavi. Quod qui-
dem non tam feci, quòd existimarem rem di-
gnam esse doctissimis auribus tuis, (loquor au-
tem non de materia, quæ sacra est, sed de vena
mea Poëtica, quam aridam esse, ipsemet non eo
inficias) quàm ut aliquid ad te mitterem, quo
testatum facerem amorem erga te meum.

Volo enim non solùm te ipsum, de quo
nihil ambigo, sed omnes etiam sci-
re, te à me plurimum diligi.

Vale.

S. P.

AD IACOBUM REINIOVICIUM, VIRUM eru-
ditione & eloquentia singularem, Fratrem in Do-
mino, & symmyltam suum cariss.

Quem candor, quæ cana fides commendat, & ardor
Servandi DOMINI, doctæ IACOBE, gregis.

De Verbi sacris divini fontibus hausta,

Quæ vulgata tibi carmina pauca damus,

Quâ nos prosequeris iucundâ semper, eâdem

Hæc quoq; non durâ fronte, IACOBE, lege.

Christophorumq; Petrumq; STOINIA pectora fratres,

Et Tvardochlebum, quæso, salute bea.

Vnum est necessarium.

Quas alii spirant, & res mirantur inanes,

Quæ fallunt specie decipiuntq; boni.

Hæc ego contemnam, veram sperando salutem,

Quam promisisti, maxime CHRISTE, mihi.

Quicquid in Orbe subest preciosi, quicquid in illo

Pulchri est, hoc animus respuat omne meus.

Respuat, & sanctæ pietati insistat ubiq;,

Sive domi fuerit, seu fueritq; foris

Es dare pollicitus quem CHRISTE fidelibus ipse,

Perpetuò regat hunc Spiritus ille tuus.

Te velit, alme, tui desiderioq; trahatur

CHRISTE, in te teneat lumina fixa sua.

Suspiret loca perpetuæ sperata quieti

Semper, & illa adeat, te redeunte polo.

Ad sanctam Civitatem.

O nimium felix, ô terq; quaterq; beata,

Quæ nos expectas, urbs, domus alta Dei!

Libet

In qua municipes animæ, civesq; futura,
Cælica cum Geniis gaudia semper agent.
Rex illic Pater omnipotens, venerabile CHRISTUS
Maximus est Fanum, Filius ille Dei.
Lucis inaccesæ fulgor nitidissimus illic
Perpetuâ noctes, Lege, diesq; micat,
Vitæ arbor illic, quæ fructus quolibet edit
Mense novos; foliis & medicamen inest.
Amnis ibi de sede DEI promanat & agni,
Instar crystalli vivificantis aquæ.
Quæ mala nos hic multa premunt, nihil amplius horû
Est ibi: sed bona sunt omnia, digna DEO.
Quemq; usurparunt oculis nunquam antè, supremum
Aspicient facie, luminibusq; Deum.
O animæ fortunata! loca deliciarum
Plena! voluptatum mansio sancta DEI!
Quàm felix ille est, ibi qui vestigia ponet!
Et cui vita illic nescia finis erit!

Crebrò orandum.

Cur non sæpè roges, gaudes qui nomine CHRISTI,
A CHRISTO jussus sæpè rogare tuo!
Namq; rogata tibi seu donet habere lehova,
Et donare idem sive rogata neget.
Hoc ipsum spera melius tibi deinde futurum,
Qui non perspicias quid tibi sit melius.
Nempè rogata voluntati committe Supremi,
Qui melius norit te tibi quid sit opus.
Et sic sive dabit, sive ille rogata negabit,
Vndiq; erunt lucrum sæpè rogata tuum.

Vbiq;

Epigrammatum.

Vbiq; orandum.

Templa precaturus quid quæris commodas? desine
Vt tibi, tu templum scilicet ipse Dei es.
Corde precare, locorum ullos ne quære recessus;
Numine nil vacuum est, omnia plena Dei.
Tecum ora, tecumq; habita; si mente vagaris,
Nil agis: ad cordis stat penetrabile Deus.
Ergo tibi templum si tu es, si deniq; cælum,
Quid quæris sacros ad tua vota locos?

Cælum & terram implet Dominus.

O immense Deus, quem non capit Orbis & Æther,
Nec quicquam; nam sunt omnia plena tui.
Accipiant ut te, constructa palatia quæ sunt
Tanta satis, vel quæ splendida templa satis.
Antè fuere nihil, quæ sunt, tu maxime rerum
Semper eras, nunc es, deniq; semper eris.
Cælum sedes tua, terra scabellum,
Et suprâ quicquid terraq; subtus habet.
O cælum, terramq; tuo qui numine comples,
Summe Deus (si fas atq; rogare pium)
In me habita, sacroq; tuo me numine comple,
Vt templum, ac cælum sim, maneamq; tuum.

Vestis Nuptialis.

Inuitat cunctos ad connubialia Nati
Festa Deus; cunctis Regna beata patent.
Tanta Dei est bonitas! tam fervidus ardor in omnes!
Quoscunq; hic mundus tam spaciosus habet.
Is Deus inuitat gratis, parat omnia gratis
Gaudia; sed gratis non dabit illa tamen.

Sunt quædam quæ nunc a nobis ille requirat,
 Parva quidem, verum grata futura Deo.
 Quæ si non habeas, tedâ excluderis ab ista,
 Et miser in Stygiam projiciere domum.
 Est deponendus scelerum tibi cento tuorum,
 Et tunica a vitiis undiq; feda tuis.
 Esq; exornandus virtutum veste sacrarum,
 Quæ deceant sacri publica festa thori.
 Desine velle impure urbem conscendere sanctam,
 Desine tu sanctum velle videre Deum!
 Integer & justus vixdum servabitur, & tu
 Vis almâ a culpis fede salute frui?
 Virtuti ex pacto debentur premia tanta,
 Mors æterna autem turpia facta manet.

De futuro CHRISTI Regno.

O vos leti animos ad sidera tollite cuncti,
 Non dubiâ colitis qui pietate Deum.
 Iam veniet quondam prædicta, fidelibus autem
 Expectata diu, grataq; summa dies.
 Quâ genus humanum concussum horrore pavescet,
 Impia quâ tantus pectora terror ager,
 Mæsta futurarum quod præformidine rerum
 Non expectato tempore, morte ruant.
 At CHRISTI populus tunc adventante salute,
 Festiva elatâ gaudia mente feret.
 Nam CHRISTUS qui nunc sceptris cum Patre potitur,
 Et regit imperio cuncta creata suo,
 Se tunc ille throni de maiestate movebit,
 Iudicis aucturus iura tremenda boni:

Epigrammatum.

Dante tubâ sonitum, totum velociter orbem
 Hujus replebit nuncia fama rei.
 Tunc apparebit cum CHRISTO tota potente
 Spirituum casto numine plena cohors.
 Quorum operâ cuncti totis de partibus orbis
 Collecti, stabunt iudicis ante thronum.
 Ad dextram iusti, ad levam sistentur Iniqui,
 Sistentur pariter, dispare sorte tamen.
 Ad Stygis antra Mali rapiuntur, in aurea sancti
 Aëra, in occursum, maxime CHRISTE, tuum.
 Hic dexteras dextris, & jungent oribus ora
 Mutuò, cum Domino turba redempta suo.
 Congressiq; diu hærebunt amplexibus arctis.
 Ingentes plausus, & nova signa dabunt.
 O fortunatos, quos spes solaminis hujus
 Anxia, non vanâ credulitate fover.
 Namq; habitatum ibunt summi loca sancta Tonantis,
 Lucis inaccessæ, fidereasq; domos.
 Atq; isthuc rediens CHRISTUS sua pectora blandi
 In gremium tradet Patris amica sui.
 Ille autem complexus eos, deterget eorum
 Indulgens lachrymis ora rigata Pater.
 Et deducet eos ad summa palatia cali,
 Hæredes Regni constituetq; sui.
 Qui status hic, rerum facies qualisq; futura,
 Effari, aut animo cernere nemo queat.
 Hic jam succedet solatio, visa nec unquam
 Nec sanctorum ullis auribus hausta prius.
 Gaudia succedent nunquam meditata, nec unquam
 Sperata, immensis tot cumulata bonis.

Liber

Omnes abscedent luctus, & mæror acerbus,
 Qui nunc nostra gravi corda dolore coquit.
 Cessabit diræ tristissima mortis imago,
 Quæ grandem cunctis incurit usq; metum.
 Cessabunt Stygiæ sedes, atq; ostia Ditis;
 Quorum nunc terror, postea lusus erit.
 Otunc quanta voluptatis dulcedo beatæ
 Iustorum afficiet pectora læta virum!
 Quando mortalis, nunc pus ignobile, fiet
 Penè immortali par similisq; Deo.
 Quando Deus cum gente hominum versabitur ulterò,
 Deget cum summo gens hominumq; Deo.
 Divino, stabili, sine fine fruuntur honore;
 Pleni divitiis, delitiisq; Dei.
 Aspiciunt sedem, majestatemq; verendam,
 Intuitu pascent & sua corda Dei.
 CHRISTE veni, Rex ô finem da CHRISTE malorum,
 Atq; tuos tantis affice, quæso, bonis.

Præmia CHRISTI, tùm hic, tùm in futuro
seculo.

O homo! matre tuâ, patre, fratre, sorore, relictis,
 Quid CHRISTI renuis terga beata sequi?
 Vt vitam, moresq; tuos componere possis,
 Advitam, & CHRISTI sancta statuta tui.
 En hujus vitæ pariter, vitæq; futuræ,
 Promittit CHRISTUS præmia quanta tibi?
 Vel, Patres, matres, germanos, atq; sorores,
 Ceteraq; invenies pluria, dante Deo.
 Contigit hoc nobis, qui scribimus ista, reipsâ,
 Pro paucis licet plurima dona dedit.

Qui

Epigrammatum.

Qui CHRISTI causâ, patriâ, rebusq; relictis
Venimus huc, ipso nos comitante Deo.
Inter tot Patres, matres, fratresq; sororesq;
In vera exigimus tempus amicitia.
Vel, si non fuerit tibi præstò Ecclesia CHRISTI,
In cujus possis delituisse sinu,
Conferet ille tibi CHRISTUS solatia tanta,
Quanta nec ipse potens Cræsus habere queat.
Quâ nil mundus habet, vel calum carius ipsum,
Spem vitæ æternæ conferet ille tibi.
Post vitam æternam, quâ nil est carius usquam,
Auram divinam conferet ille tibi.
Hinc tibi conscia mens recti, vitæq; perennis
Omni jucundus tempore gustus erit.
Deniq; post obitum, supremâq; funera vitæ,
Te simul in Regnum transferet ille suum.
Ergò matre tuâ, patre, fratre, sorore, relictis
Quis renuat CHRISTI terga beata sequi?
Vt vitam, moresq; suos componere possit,
Ad vitam, & CHRISTI sancta statuta tui.

In CHRISTO solo renovatio.

IN solo nostræ CHRISTO renovatio vitæ est;
Is nisi nos renovet, perdita massa sumus.
Ille docet sanctæ præcepta salubria vitæ,
Quæ fugienda vetat, quæ facienda jubet.
Ille præit nobis, ille est ipsissima norma,
Ex quo virtutem discere quisq; queat.
Per vitæ ille juvat nos immortalis amorem,
Vt præstare homines, quæ jubet ille, velint.

Libet

*Vires ille addit, per sanctam numinis auram,
Ut præstare homines, quæ jubet ille, queant.
Prisce vale Moses, qui nil renovare docendo,
Et qui perfectum reddere, nil potis es.
Unicus est noster CHRISTUS renovator habendus,
Is nisi nos renovet, perdita turba sumus.*

Destitutum a Mundo ne destitue.

*Abiecti sumus a mundo, spretiq; superbo,
Ob te, ac ob Verbi dogmata CHRISTE, tui
Quæ rabies, in eos odio flagrare nefando,
Immo de toto tollere velle solo?
Qui CHRISTO fidunt, CHRISTUM profitentur, & illum
Sectari satagunt proximior loco.
Non detestandi, sed erant tibi prorsus amandi,
Qui CHRISTUM ex animo, Munde maligne, colunt.
Tu ne, CHRISTE, tuos mitissime desere, quos tu
Ex toto verbo colligis orbe tuo.
Saltem nos CHRISTUS vero amplectatur amore,
De te curamus munde superbe nihil.*

Via Domini.

*Quàm distat tua mens a nostra mente Supreme
IOVAL via a nostra quamq; aliena tua est!
Nos nostra a magnis ordimur rebus, & iidem
Ridiculè in parvis postea definimus.
A minimis ordiris tu tua rebus, & idem
Mirificè in summo definis illa gradu.
Quæ nunc exequitur, Regni sub talibus orsis
Auspicia en Nati sunt agitata tui.*

Epigrammatum.

Ille fuit primùm femella pauperis infans,
Magne Deus, nunc est Filius ille tuus.
Ille domo procul exclusus, præsepibus usus,
In caula, inter erat pronaq; bruta satus.
At nunc divorum virtute receptus in aulam
IOVA, tuâ, in gremio vivit, oratq; tuo.
Ille foco caruit, fessus sua membra quieti
Quo daret, aut sanctum poneret ille caput.
Et Cælum & Terram, Pontumq;, Erebumq; profundū,
Omnia sub pedibus nunc habet ille suis.
Latrones fuit ille inter crucifixus, & idem
Mortuus, ac hominum more sepultus humi.
Nunc sedet a dextris Patris omnipotentis, olympi
Lucis inaccessa, præcipuoq; loco.
Et sedet & regnat, nunquam moriturus, & idem
Est largiturus Regna beata suis.
Sic Rex sordidulo David ex pastore creatus
Suscepit populi sceptrum gerenda tui.
Sic quoq; tu cū vis ex cæno tollis egenum,
Constituistq; Ducem, Semideumq; facis.
Sic nos mortales vili de pulvere sumptos.
Vis immortales reddere, summe Deus.

In CHRISTI nomine congregari.
Conveniunt quoties duo, tres vè in nomine CHRISTI
Hos inter medius sistere CHRISTUS avert.
Qui verò votisq; Deum, precibusq; fatigant,
Seu qui sancta Dei dogmata rite docent.
Seu qui participant de pane, liquoreq; CHRISTI,
Sive Deo grates convenienter agunt:

Seu quicquid faciunt, Domini quod spectat honorem,
 Hi demum in CHRISTI nomine conveniunt.
 O medium nostri te pectoris insere CHRISTE,
 Quando tuo in sancto nomine convenimus!

Ignorantia veritatis.

O divinarum quanta in caligine rerum
 Sunt, qui de CHRISTI nomine nomen habent:
 Diversi diversa docent de rebus iisdem;
 Hinc odii erga se semina concipiunt.
 Rebus in exiguis, sit discrepantia quamvis,
 Hæc nullâ ferri quit ratione tamen,
 O mores! ô tempora! quam meliora fuere
 Secula, de quibus hæc metrica verba legis:
 Diversum sentire, Bonis, de rebus iisdem,
 Incolumi licuit semper amicitia.
 Maxima sit quamvis, tamen in duo, non malè, CHRISTI
 Partiri a nobis pagina sacra potest:
 Ad veram quædam faciunt, spectantq; salutem,
 Quædam concernunt Relligionis opus.
 Et Promissa Dei, Præceptaq; nosse, salutis
 Sunt opus; absq; istis Christicola esse nequis.
 Hæc præter quæcunq; vides mysteria CHRISTI,
 Ad sanctum illa refer Relligionis opus.
 Qui Promissa Dei, Præceptaq; novit, & ista
 Sub Promissorum spe facit, is bonus est.
 Ignoret quamvis arcana, abstrusaq; multa,
 Quæ spectant CHRISTI Relligionis opus.
 Iam tamen hic CHRISTI est servus, tibi frater habendus,
 Iam carus summi Filius ille Dei.

Ex C
 Aude
 Ille qui
 Per
 Si verò
 Est t
 Outina
 Sanct
 Aut qu
 Nun
 Nam f
 Vnu
 Quicu
 Pan
 Frater
 Sac
 Nunc
 Om
 CHRIS
 Aut
 CHR
 Cui
 Vivoru
 Ext
 Omnib
 Pra
 Esto m
 Diss

Epigrammatum.

EX CHRISTI famulis odiſſe quis audeat iſtum?

Audeat e catu quis relegare Dei?

Ille quidem blando tibi frater amore docendus,

Percipere ut poſſit ſenſibus illa ſuis.

Si verò nequeat comprehendere, porrò ferendus

Eſt tibi: nam Domino ſtatq; caditq; ſuo.

Outinam redeant illa aurea ſecta! quibus tùm

Sanctus Apoſtolicus vixit in orbe chorus!

Aut quibus hant longo poſt iſtum tempore, pleni

Numine Apoſtolici tùm viguere viri!

Nam fuerat toto tunc cælis vultus in orbe

Vnus, & una fides, & fuit unus amor.

Quicumq; in CHRISTUM verè credebat, & illi

Parebat, juxta ſancta ſtatuta Dei,

Frater habebatur, multorum ignarus eorum,

Sacrum quæ corpus Religionis habet.

Nunc niſi quis credat quæcunq; docentur, ad unguem

Omnia, mox audit peſſimus hæreticus.

CHRISTE, chaos repara confuſum, nam poſes, ipſe;

Aut revoca ad tua nos calica Regna citò!

O me reſtitue redivivum!

CHRISTE, tui omnipotens Patri omnipotentis imago,

Cui rerum ipſe Pater frena gerenda dedis.

Vivorum, & fato ſunctorum quando redibis

Extremâ ludex adveniente die.

Omnibus ex aquo diſpensaturus abundè

Premia, pro factis, ſeu bona, ſive mala.

Eſto mei, pie CHRISTE, memor tunc, rebus in orbe

Diſſiſus, ſoli qui tibi ſiſus eram.

Quiq;

Quiq; tui causâ, patriâq; meiq; relictis

Ad vasti veni diffusa regna soli.

Est ubi vera tuum spargens Ecclesia verbum,

Et monstrans alma dulce salutis iter.

Hic vivo, & cursum perago, te dante, Ministri

Sancto persungens munere, CHRISTE, tui.

Me sive invenies facientem munia sancte,

Mutatâ formâ, transfer ad Astra Poli.

Funero seu mersum, redvivum rursus in auras

Fac revoca, ora tui daq; videre Patri.

Sic tibi, CHRISTE, Patriq; tuo, de pectore grates

Non intermisso tempore, laetus agam.

Extremo Iudicio nihil terribilius Malis, jucun-
dius Bonis.

PRIMEVA immensi quamvis ab origine mundi

Iudicia in terris seva fuisse Dei.

Ecquod diluvio Mundi interituq; prioris

Savius à Superis horridiusq; fuit?

Ecquod perniciæ Sodome, exitioq; Gomorrhæ,

Quas mixto absumpsit sulphure flamma vorax.

Ecquod Ieffigine Gentis tot cladibus actæ?

Quarum nec finis, nec modus ullus adest.

Iudicio tamen hoc, quod creditur esse futurum,

Quo mundi totum dissolvetur opus,

Cum reliquum illud si vis componere cunctum,

Savius hoc nihil est, horridiusq; nihil.

Cælum signa dabit, Sol obscurabitur, astra

Cuncta ruent, nimio terra fragore tremet.

Ceruleum tumidis agitatae fluctibus aquor,

Acrisonâ totam voce replebit humum.

Epigrammatum.

Ignibus ardebunt ferventibus orbis & Æther,
Ardebit terra, & cetera quicquid habes.
Et CHRISTUS veniens in nubibus, integer orbis
Arbiter, Angelico concomitante choro.
A dextris alios, alios statuetq; sinistris,
(Dextra bonos capies nempe, sinistra malos)
Tunc hos à dextris sic compellabit amice
Mulcendo blandū pectora fida sonū:
A factō mundo jam designata, beati
Nunc ad sancta Patri regna venite mei.
Nam vos confisi mihi, morigeriq; fuistis,
Inter vos etiam mutuus ardor erat.
Hos autem a leva sic compellabit acerbē,
Terrendo rigidū perfida corda sonū:
Ad loca designata malis, horrentia Disū,
Ite execrati, Tartareasq; domos.
Nam mihi diffisi, sprevistis sancta Parentū
Iussa mei, nec vos mutuus ussit amor.
O quā terribilis lux ista futura malignū,
Que paritura est tam flebile dissidium.
Qui cupi, ut tibi sit lux hac faustissima, summo
Fide Deo, & sancta rem pietati age.

De Providentia CHRISTI circa fideles.

Carmine fer super astra tuum o Ecclesia Regem,
Et summo illius nomen honore cole!
Ille tui vigilem curam gerit, omnibus horis,
Ille tua, è cælis, damna futura caver.
Huic concessa fuit postquam sacra regia cæli,
Conseditq; potens in Patri ille throno,

Liber

Illius in rebus, perspecta fidelibus, arctū,
 Non ex difficili provida cura fuit.
 Scilicet ad nostram spectant quaecunque salutem,
 Ornabat cunctū & dabat ille sui.
 Ex illo in Sponsam fluxerunt commoda cuncta,
 Ex capite in corpus ceu fluit omne bonum.
 Praecones Evangelii, fidosq; patronos,
 Non intermisso tempore, quippe dabat.
 Nec minūs & sanctam divini numini auram,
 Quando neceſse fuit, omnibus ille dabat.
 Ac non tantū anima caram Rex iste salutem,
 Illorum pariter corporū idem habuit.
 Protexit positos vario in discrimine vita,
 Tutam evadendi sepe deditq; viam.
 Ille tyrannorum technas elusit & artes
 Sepe, nocere quibus dira libido fuit.
 Consilium adversus CHRISTI, decretaq; sancta,
 Nil consulta hominum, nil valuere doli.
 Hos etiam jam constrictos, & carcere clausos,
 Sepe relaxavit, carcereq; eripuit.
 Ille quibusdam aliis funesta ad fata vocatū,
 Tam sortes animos, magnanimosq; dedit,
 Oppetere ut pulchram pro CHRISTI nomine mortem
 Expeterent, summum glorificando Deum.
 Ibant gaudentes, & spe sua damna levantes,
 Incensu dantes oscula blanda rogi.
 Nunc etiam Christus Rex idem est omnibus ille.
 Qui semper populum curat, amasq; smuū.
 Est vigil illius custos utrimque salutū,
 Ad partem Regni quem vocat ille sui.

Ille sui
 Iura
 Impia
 Cur
 Is labor
 Non
 In mea
 Con
 As vin
 Con
 O quon
 An
 Imbell
 Ma
 Grati
 Tot
 Quos
 Ia
 Rex
 Sp
 Ergo
 Ho
 Quon
 Ex
 No
 Ci
 Pro
 Q

Epigrammatum.

Ille sui verbi vexillum collocat inter
Iuratos hostes, inter & arma virum.
Impia turba fremit, furiarum fluctibus acta,
Cursum Evangelii prepediſſe volens
It labor in ventos, conatus inutilis omni,
Non profecturo vomere lirtus arant.
In medium contra cœunt pietatū amantes,
Conſilium capiunt, inſidiasq; ſtruunt.
At vindex ſclerum, qui conſpicit omnia, CHRISTUS,
Conſilium in riſum vertit, & inſidias.
O quoties nobis pavidum incuſſere timorem?
Ante oculos quoties mortū imago fuit?
Imbelles contra cūm conſpiraret in unum
Multa malignorum vix inimica Virum.
Gratia, CHRISTE, tibi, manet ecce Eccleſia tuta,
Totaq; libertas hæcenus ecce manet.
Quos tenuit pia cura Dei, Pietatū & ardor,
Laſcati variū ſepe fuere malū.
Rex tamen hūc aderat CHRISTUS, dexterq; favebat,
Spem præter, præſens auxiliumq; dabat.
Ergo puſilla Dei quid nunc Eccleſia curas
Hoſtiles animos, quid metuūq; minas?
Quū tantus pro te vigil Induperator Olympi
Excubias omni tempore CHRISTUS agat.

Gratiæ CHRISTO pro ſalute.

NOſter amor, ſobolesq; Dei dulciſſima, qui nunc
Cum Patre omnipotens omnia regna tenes:
Pro tanta grates canimus tibi, CHRISTE, ſalute,
Quā nos demulces, cordaq; noſtra foves.

Hunc

Liber

Hanc manifestasti tu nostro primus in orbe,
 Ad fragiles missus terrigenosq; viros.
 Hanc ostendisti tetra revocatus ab Orco,
 Omnipotente Dei vi validaq; manu.
 Hanc tu magnifice gestas, servasq; potenter,
 Omni credenti deinde daturus eam.
 Causâ adipiscende tante tu CHRISTE salutis,
 (Nam potes) in cæpta nos pietate juva.
 Affectus fac possimus compescere nostros,
 Promissamq; tibi continuare fidem.
 Iustus & immensi Iudex cum veneris orbis,
 Ad dandum cunctis premia digna viris,
 CHRISTE, mori si contigerit quàm veneris ante,
 De gelidis iterum nos revocato rogi.
 Et si contigerit producere tempora vite,
 Mutato tecum corpore in astra refer.
 Perpetuo de fonte fluens ubi vita perennâ,
 Cuncta voluptatum sunt ubi plena Dei.
 O tanta nobis sit summa cupido salutis
 Semper! & hinc summus sit pietatis amor!

Oratio pro conversione hominum.

O Deus omnipotens, hominum rerumq; benigne
 Author, & humane gentis amator, ades.
 Respice nos, in qua resides, de sede beata,
 Atque tuo nobis numine dexter ades.
 Heu, quàm nunc multos veri caligo fatigat!
 Quàm nunc penè omnes devius error agit!
 Decessere Dei sacro de tramite verbi,
 Ingressi humane traditionis iter.

Epigrammatum.

Paucos vera tenet scilicet alma
Cura voluntatis, consiliiq; tui.
Immundi summo Mundi capiantur amore,
Et desiderii quod jubet ardor agunt.
Tantum Deus o hominum miseresce malorum,
Cæcæq; collustra Dogmate corda tuo.
Nam qui te præter tantam reparare ruinam
Aut queat humanum restituere genus?
Multa quidem est messis, mesorum at copia parva,
Qui mesum tritici semina pinguis eant.
Hos ad opus tam grande tuo cum Numine mitte,
Ut sit frumentum area plena tuis.
Ceu nos incertis actos erroribus, ultro
Duxisti in verum Pastor ovile tuum.
Sic alios etiam, cælestia verba docendo,
Compelle ad Templi limina sacra tui.
Hi quoque sunt à te populus Deus alme creatus,
Pro quibus haut renuit CHRISTUS obire necem.
Agnoscant qui sceptrâ gerunt, agnoscat & ipsa
Iussa voluntatis subdita turba tue.
Arce funestos horum à cervicibus hostes,
Quos dominari animi dira libido tenet.
Omnibus esto bonus, commissâ piacula dele
Cuncta, quibus bilem commercuere tuam.
Ereptos toto de mundo collige multos
Heredes Regni, pignora cara, tui.
Facq; istud propere, nec plures differ in annos;
Tarda mora in tantis noxia rebus inest.
Idq; tuæ laudis divinum propter honorem,
Innumeres Regni municipia, tui.

Christus

Liber Epigrammatum.

CHRISTUS meritò amandus & colendus.

Què te non redamet, tam tristia, CHRISTE, subire

Quem nostri causâ fata coëgit amor?

Qui non toto animo tam spirituale sequatur,

Quod promulgâsti, Religionis opus?

Quod tu promittû, non est mortale brabeum,

Sed cœleste Dei perpetuumq; bonum.

Tu Patris decreto, interveniente supreme

In cruce suscepto mortis agone tuo,

Nunc immortalis factus, solioq; receptus

Patris, cum cœlo cuncta creata tenes.

Nemo, CHRISTE, tuû invictè resistere votû,

Nemo queat vires aut cohibere tuas.

Quæ præstare potest summus Deus ille Deorum,

Præstare hæc eadem tu quoque, CHRISTE, potes.

Magna est disparitas personas inter utrasque,

Summa in vi paritas omnipotente tamen.

Ex immortali promanant omnia Patre,

Per te promanant omnia, CHRISTE, bona.

Immo loco Patris in sancto faci omnia Regno,

Scrutator populi Rexq;, Capusq; tui!

Omnia tu donas quæ munera nutrit Olympus,

Tu confers auram Patris, ab arce poli.

Mutua quæ nunc sunt reddes rediviva tuorum

In formas vertes corpora viva novas.

Municipes facies nos hæredesq; Parentû,

Atq; coheredes, maxime CHRISTE, tuos.

Ergo tam magni Domini, Regûq; potentû,

Qui non eximio flagret amore tui?

